

Sygnatura akt IV U 230/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 29 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2020 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ kpc

sprawy z odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 26 czerwca 2019 roku, znak: (...)

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...) z dnia 26 czerwca 2019 roku w ten sposób, iż przyznaje powodowi M. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres wskazany w decyzji.

UZASADNIENIE

Powód M. S. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z 26 czerwca 2019 roku podnosząc, że okresy zasiłku chorobowego objęte odwołaniem dotyczyły rozpoznania dwóch różnych chorób.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał, że powód wykorzystał przysługującym mu okres zasiłkowy w wysokości 182 dni. Okresy niezdolności do pracy powoda lekarz orzecznik uznała za jeden okres zasiłkowy wobec czego zasadna była odmowa prawa do zasiłku chorobowego za okres przypadający po jego wykorzystaniu.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód w związku z zatrudnieniem w (...) S.A zgłoszony był do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Powód był niezdolny do pracy od 22 sierpnia 2018 roku do 14 lutego 2019 roku, a następnie od 18 lutego 2019 roku do 27 czerwca 2019 roku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. decyzją z 26 czerwca 2019 roku odmówił powodowi prawa do zasiłku chorobowego za okres od 23 lutego do 27 czerwca 2019 roku.

DOWÓD: akta ZUS- w załączeniu

Niezdolność powoda do pracy w okresie od 22 sierpnia 2018 roku do 14 lutego 2019 roku spowodowana była zaburzeniami psychicznymi o charakterze zaburzeń adaptacyjnych, depresyjno-lękowych, natomiast od 18 lutego do 27 czerwca 2019 roku – dolegliwościami neurologicznymi kręgosłupa. Brak jest dowodów by powód w okresie od 18 lutego do 27 czerwca 2019 roku nadal był niezdolny do pracy z przyczyn psychicznych.

DOWÓD: opinia biegłego psychiatry k. 28-34.

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 1 Ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2019 roku, poz. 645) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Z kolei przepis art. 8 cytowanej Ustawy stanowi, że zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. Natomiast art. 9 tej ustawy stanowi, że do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej „okresem zasiłkowym”, wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. Z treści cytowanego wyżej przepisu wynika zatem, że do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy bez względu na rodzaj choroby będącej ich podstawą oraz okresy zrównane z okresami niezdolności do pracy, wynikające z art. 6 ust. 2. Reguła powyższa ma jednak zastosowanie tylko w przypadkach, gdy pomiędzy poszczególnymi okresami niezdolności do pracy nie ma ani jednego dnia przerwy, w którym ubezpieczony był zdolny do pracy, gdyż wtedy inna choroba powoduje rozpoczęcie nowego okresu zasiłkowego.

Strona pozwana twierdziła, że powód wykorzystał cały okres zasiłkowy. Ponownie orzeczona niezdolność do pracy zgodnie z opinią lekarza orzecznika stanowi jeden okres zasiłkowy.

Stanowisko to jest niezgodne z wnioskami wynikającym z opinii biegłego z zakresu psychiatrii. W ocenie biegłego nie można przyjąć, że niezdolność do pracy w okresach objętych odwołaniem spowodowana była ta sama chorobą. Biegły wskazał, że niezdolność powoda do pracy w okresie od 22 sierpnia 2018 roku do 14 lutego 2019 roku spowodowana była zaburzeniami psychicznymi o charakterze zaburzeń adaptacyjnych depresyjno-lękowych, natomiast od 18 lutego 2019 roku do 27 czerwca 2019 roku – dolegliwościami neurologicznymi kręgosłupa, podkreślając, że brak jest dowodów by powód w okresie od 18 lutego do 27 czerwca 2019 roku nadal był niezdolny do pracy z przyczyn psychicznych.

Tym samym dwie różne choroby były przyczyną niezdolności powoda do pracy. Biegły zaznaczył, że zaburzenia psychiczne stanowiące podstawę niezdolności do pracy za okres od 22 sierpnia 2018 roku do 14 lutego 2019 roku rzadko utrzymują się powyżej 6 miesięcy powodując po tym okresie niezdolność do pracy. Choroba dzięki leczeniu farmakologicznemu przyniosła pozytywne efekty. Podczas przeprowadzonego przez biegłego badania powód nie wykazywał już żadnych objawów przebytej choroby psychicznej. W opinii biegłego nie można też uznać, by przebyta choroba była bezpośrednio związana z dolegliwościami neurologicznymi, które skutkowały niezdolnością do pracy w okresie od 18 lutego do 27 czerwca 2019 r., bowiem dotyczą one innego układu i różnią się one objawami oraz przyczyną powstania.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe – co do zakresu wiedzy medycznej biegłego. Sąd nie dysponuje wiedzą specjalistyczną z zakresu medycyny, zatem dopuszczenie dowodu z opinii biegłego miało na celu ocenę stanu zdrowia powoda w datach orzekania o niezdolności do pracy i przyczyn tej niezdolności.

Opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej

wniosków. Opinia biegłego wyczerpująco udzieliła odpowiedzi na pytania i jest wystarczająca do oceny przyczyn niezdolności do pracy powoda.

Sąd w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie ustalił, że w dniu 18 lutego 2019 roku rozpoczął się nowy okres zasiłkowy, ponieważ niezdolność do pracy od tego dnia została spowodowana inną chorobą (dolegliwości neurologiczne kręgosłupa) niż niezdolność do pracy trwająca wcześniej (zaburzenia psychiczne o charakterze adaptacyjnym depresyjno-lękowym), zaś pomiędzy kolejnymi okresami niezdolności do pracy wystąpiła przerwa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż brak było materialnej podstawy do odmowy powodowi prawa do zasiłku chorobowego za wskazany okres i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję.